

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

5. 'Οδὸς Πατησίων ἀριθ. 5.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' ἐφ' ἑαυτῆς εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσύνην, χαρτονομισμάτων, χρυσῶν κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ, μυθιστορία Ραούλ δὲ Ναβερν, μετὰ εἰκόνων (συνέχεια) μετάφρασις Σ. Τ. — Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ, μυθιστορία Α. Δουμά, (συνέχ.), μετάφρ. Δουλ — ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΓΓΑ: Ο ΚΑΡΑΤΟΜΗΘΕΙΣ ΑΝΑΖΗ, τοῦ Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ L. de Beaumont. — ΤΑ ΣΤΕΝΑ ΤΟΥ ΚΥΡ-ΓΕΩΡΓΗ, ὑπὸ Γ. Ξενοπούλου.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8 ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

Ο ΚΟΜΗΣ ΛΑΒΕΡΝΥ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΑΚΕ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ ΧΑΡ. ANNINOT

Οὐ μόνον εἰς τέρψιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ωφέλειαν τῶν ἡμετέρων πολυαριθμῶν ἀναγνώστων ἀποβλέποντες ἀνέκαθεν ἐμεριμνήσαμεν ἰδιαζόντως, μεταξύ τῆς ἀλλῆς ποικίλης μυθιστορικῆς πανδοσίας, περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστορικῶν μυθιστορημάτων. Τὸ ἱστορικὸν μυθιστόρημα, μὴ περιοριζόμενον ἐντὸς τοῦ κύκλου τοῦ ἰδανικοῦ, ἀλλ' ἐπεκτείνονμεν καὶ ἐπὶ τοῦ θετικωτέρου πεδίου τῶν ἀνθρωπίνων συμβάντων, θέλει ἄμα καὶ διδάσκει, παρίσταν τὴν ἱστορίαν ὑπὸ τὴν τερπνοτέραν αὐτῆς ἐσφιν.

Ληγούσης ὅσον οὕτω τῆς Δεσποίνης Μονσώ, μετὰ τὴν βραχεῖαν παρένθεσιν τῶν ἀναγγελλέντων συντόμων μυθιστορημάτων, θέλομεν δημοσιεύσει τὸν ΚΟΜΗΤΑ ΛΑΒΕΡΝΥ τὸ λαμπρότατον ἱστορικὸν ἔργον τοῦ Αὐγούστου Μακέ. Οὕτω ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς δυναστείας τῶν Βαλοῦ μεταφέρομεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας εἰς ἐποχὴν νεωτέραν, ἐπίσης περίεργον καὶ ἐνδιαφέρονσαν τῆς Γαλλικῆς ἱστορίας: εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'.

Τὸ πλήρες ποικίλον περιπετειῶν δράμα διεξάγεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐνδόξου καὶ πολυταρχοῦ ἐκείνης βασιλείας, ἀναδιδάσκονται δ' ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ στρατηλαταὶ κλεινοὶ καὶ πολιτικοὶ ἄνδρες διάσημοι καὶ αἱ γυναῖκες αἱ κυριαρχήσασαι ἐπὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἀλαζόνος ἐκείνου ἡγεμόνος καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ βασιλεὺς, ὁ πρωταγωνιστήσας ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου ἐπὶ ἑνα περίπου αἰῶνα, ὃν οἱ Γάλλοι ἀπεκάλεσαν ἐκ τοῦ ὀνόματός του.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἔργου τούτου Αὐγούστος Μακέ θεωρεῖται ἐκ τῶν πρωτίτων Γάλλων μυθιστοριογράφων τῶν παρελθουσῶν δεκαετηρίδων. Ἐγγράψε πολλὰ καὶ διάφορα, κατὰ προτίμησιν δὲ ἱστορικὰ μυθιστορήματα, ἐξ ὧν ἀρκετὰ μετεφράσθησαν καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν. Ἀρκετὰ ἀναφέρομεν τὸ πολυκύρτον αὐτοῦ μυθιστόρημα, τὴν *Ὁραίαν Γαβριέλλαν*, ἣ τις, μεταφρασθεῖσα ἄλλοτε, κατέλιπε τὸσον ζωηρὰς ἐντυπώσεις εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον. Ὑπῆρξεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη συνεργάτης τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά, μετ' οὗ συνέγραψεν ἐν συνεργασίᾳ πολλὰ γνωστότατα μυθιστορήματα, ἅτινα φέρουσιν ἀμφοτέρων τὸ ὄνομα.

Αἱ εἰκόνες τοῦ *Κόμητος Λαβερνύ*, ἐχαράχθησαν ἐν Παρίσι.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΡΑΟΥΛ ΔΕ ΝΑΒΕΡΥ

Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον.

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Γουσταῦς εἰσέχετο εἰς τὴν οἰκίαν του, ἡ Νέρα κατήρχετο τῆς ἀμάξης.

Ὁ κύριος Θεῖδω ἔλαβε τὴν χεῖρα τῆς συζύγου του καὶ ὑπεστήριξε αὐτὴν ν' ἀνέλθῃ τὴν κλίμακα.

Ὅτε δ' εἰσῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν, ἡ Νέρα ἀπέβαλε τὸ ἐπανωφόριόν της, ἔρριψε τὸν πῆλόν της ἐπὶ τινος τραπέζης, ἐκάθισε ἐπὶ τινος ἀνακλιντροῦ καὶ, προσηλώσασα τοὺς ὡραίους αὐτῆς ὀφθαλμούς ἐπὶ τοῦ συζύγου της, τῷ εἶπε:

— Τί; μήπως εἶσαι δυσηρεστημένος;

— Ναί, διότι δέν με ἀγαπᾷς, Νέρα.

— Μπα! αὐτὸ ἐσκέπτεσο ὅλην τὴν ἡμέραν;... Ἀ! ὑποθέτω ὅτι θὰ ἐπεσκέφθης τὸν Τακονιέρον καὶ τὴν σύζυγόν του, καὶ δι' αὐτὸ ἤρχισες νὰ παραπονεῖσαι καὶ πάλιν... Ἀλλὰ τί νὰ σοι εἰπῶ, φίλε μου, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι νομίζουν ὅτι ἡ εὐτυχία, συνίσταται εἰς ἄλλα πράγματα καὶ ὅποια ἐγὼ δέν παραδέχομαι... Λόγου χάριν, ἡ σύζυγος τοῦ Τακονιέρου, τὴν ὁποίαν ἄμα τις ἰδῇ, θὰ τὴν ἐκλάβῃ διὰ τροφὸν ἡ διὰ μαγεύσεως, νομίζει ὅτι ἡ εὐτυχία συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐπιδιορθώσῃ μόνη τὰ ἀσπρόρρουχά της, νὰ κτενίξῃ τὰ τέκνα της καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ πλύνῃ τὰ σπάργανα ἡ τὰς παροφίδας... Καὶ ὁ Τακονιέρος παραδέχεται τὰς ἰδέας της καὶ χαίρει μάλιστα βλέπων τὴν σύζυγόν του ἀσχολουμένην εἰς τοιαῦτα πράγματα... Δι' ἐμὲ ὅμως καὶ δι' ἐσὲ τὸ πρᾶγμα διαφέρει· ἐγὼ ἔχω ἀνάγκην διασκεδάσεων, περιπάτων, καὶ, τέλος πάντων, πολλῶν ἄλλων... Τί θὰ εἶπῃ ὁ κόσμος, βλέπων με ἐνδεδυμένην πολυτελῶς εἰς τοὺς χορούς, ἢ εἰς τὰ θέατρα;... Ὅθι μάθῃ ὅτι εἰμαι ἡ σύζυγος ἐνὸς καλλιτέχνου καὶ θὰ ἐπαινέσῃ τὸν σύζυγόν μου. Φαντάσου ὅποια τιμὴ, ὅποια ἀξιοπρέπεια!... Καὶ ἔπειτα γίνεται γνωστὸν καὶ τὸ ὄνομά σου... Δέν ἀρνούμαι ὅτι ἡ τέχνη πανταχοῦ καὶ πάντοτε εἶνε ἡ αὐτή, ἀλλὰ γίνεται γνωστὴ ὑπὸ διαφόρους μορφάς!... Καὶ ἔπειτα τί τὰ θέλεις τὰ ἀριστουργήματα, ἀφοῦ δέν ἔχεις χρήματα;... Τὸ κατ' ἐμὲ, σὲ συμβουλεύω ν' ἀρχίσῃς νὰ ἐργάζεσαι, ὅπως καὶ ἄλλοτε, καὶ ν' ἀφῇς κατὰ μέρος τ' ἀριστουργήματα· ἐνθουμείσαι πόσον εὐτυχεῖς ἡμεθα τότε; Ἐκέρδιζες τόσα χρήματα, ἐνθ' ὅτε δέν κερδίζεις τίποτε, καὶ δι' αὐτὸ ἐπῆλθε καὶ ἡ διχόνοια εἰς τὴν οἰκίαν μας... Ἀρχισε λοιπὸν νὰ ἐργάζεσαι, ὅπως καὶ πρότερον, ἔχων ἐμὲ ὡς ὑπόδειγμα... Ἡ τέχνη εἴμ' ἐγώ, φίλε μου! Ὁ Θεός, πλά-

σας ἐμέ, ἠθέλησε νὰ ρίψῃ εἰς τὴν γῆν ἐν ἀριστουργήματι τῶν χειρῶν του!

Καί, ταῦτα εἰπούσα, ἐστήριξε ἐπιχαρίτως ἀμφοτέρους τὰς χεῖράς της ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ συζύγου της.

— Μετενόησες λοιπὸν; ἠρώτησεν.

— Ὅα σε ὑπακούσω... ἐψιθύρουν ὁ Θεῖδω.

— Αὐριον θὰ πωλήσῃς τὴν εἰκόνα ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ζητεῖ ὁ κύριος Σολδερίνης... Δι' αὐτῆς θὰ ἐφοδιασθῶμεν με χρήματα καὶ τότε πλέον θὰ ἡμεθα εὐτυχεῖς!... Ἀλήθεια! Ἡξεύρεις, Γουσταῦ; ἔχω ἀνάγκην τεσσάρων χιλιάδων φράγκων.

Καὶ ἐνηγκαλίσθη τὸν σύζυγόν της, ἐνῶ οὗτος προσεπάθει νὰ διαφύγῃ τῶν χειρῶν της.

— Ἄν ἡξεύρες πόσην ἀνάγκην ἔχω δι' αὐτὰς τὰς τέσσαρας χιλιάδας! ἐπανέλαβεν ἡ Νέρα.

— Ἄν ἡξεύρες πόσην ἀνάγκην ἔχω καὶ ἐγὼ τῆς ἀγάπης σου, ἐψιθύρουν ὁ Γουσταῦς.

Τὴν ἐπαύριον ἐπωλήθη ἡ περίφημος εἰκὼν.

Ἡ Νέρα καὶ ὁ σύζυγός της ἀνεχώρησαν πάραυτα διὰ Φοντενεβλώ, ὁπόθεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανῆλθον πλήρεις ἔρωτος καὶ παιδρότητας.

Ἡ Νέρα εὐχαρίστως εἶδε διανοίγουσαν ἐνώπιόν της τὴν νέαν ταύτην φσῖν τοῦ βίου της· ἐπὶ τρία ὀλόκληρα ἔτη εἶχε διαπανήσει ἀφθονον χρήμα διὰ τὰς ματαίας τῆς ἐπιδείξεις, χωρὶς νὰ σκεφθῇ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀκατασχέτου πάθους της. Ἐπῆλθεν ἡ στιγμή ἐκείνη καὶ ἐκοῦσα ἄκουσα ἐσταμάτησεν. Ἀλλ' ὅτε ἠνόνησε πλέον ὅτι ὁ Γουσταῦς ἀπεράσισε νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν προτέραν ἐργασίαν του, ἡσθάνθη τὴν καρδίαν της πάλιν ἐκ χαρᾶς καὶ ἔλαβε σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ καταστή ἡ Δαλιδὰ τοῦ πνεύματος τοῦ συζύγου της. Ἡ γυνὴ αὕτη, ἃς το ὁμολογῆσωμεν, εἶχεν ἀκατανόητα θέλητρον διὰ τὸν δυστυχῆ καλλιτέχνην...

Ἐν τούτοις ὁ Γουσταῦς εἰργάζετο ἀδιακόπως καὶ ἐκέρδιζεν ἀφθονα χρήματα· δέν ἐφρόντιζε πλέον περὶ τῆς τέχνης, ἀλλὰ περὶ τῶν χρημάτων.

Τὴν ἐσπέραν ἡ Νέρα ἐξεκένου τὰ θυλά-